

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression Analysis) เป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ของตัวแปร 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเรียกว่าตัวแปรตาม (Dependent variable) ถูกกำหนดขึ้นโดยตัวแปรอีกกลุ่มหนึ่งที่เรียกว่า ตัวแปรอิสระ (Independent variable) ซึ่งอาจมีตัวเดียวหรือหลายตัว และความสัมพัทธ์ระหว่างตัวแปรทั้งสองกลุ่มนี้ มีลักษณะความสัมพันธ์เชิงเส้น ซึ่งมีรูปแบบทั่วไปเป็นดังนี้

$$y_t = \beta_0 + \beta_1 x_{1t} + \beta_2 x_{2t} + \dots + \beta_p x_{pt} + u_t, t=1, 2, \dots, n$$

โดยที่

y_t คือ ตัวแปรตาม

x_{it} คือ ตัวแปรอิสระ, $i=1, 2, \dots, p$

β_i คือ พารามิเตอร์ (Parameter) มีชื่อเรียกว่า สัมประสิทธิ์การถดถอย (Regression Coefficients), $i=0, 1, \dots, p$

u_t คือ ความคลาดเคลื่อนสุ่ม หรือค่าผิดพลาดสุ่ม (Random errors)

n คือ ขนาดตัวอย่าง

สำหรับงานวิจัยโดยทั่วไปที่ต้องอาศัยเทคนิคการวิเคราะห์การถดถอยนั้น เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้วว่าเมื่อเลือกตัวแบบสมการถดถอยตัวแบบใดเป็นตัวแทนทดลองได้แล้ว ขั้นตอนที่สำคัญต่อไปในการวิเคราะห์การถดถอย คือการประมาณค่าพารามิเตอร์ หรือสัมประสิทธิ์

การถดถอย p_i ด้วย $\hat{\epsilon}_i$ ($i=0,1,\dots,p$) โดยวิธีใดวิธีหนึ่งที่เหมาะสม ซึ่งวิธีประมาณค่าพารามิเตอร์ที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายวิธีหนึ่งคือ วิธีกำลังสองน้อยที่สุดแบบสามัญ (Ordinary Least Square Method หรือเรียกย่อว่า วิธี OLS) ซึ่งวิธีนี้ให้ตัวประมาณที่มีคุณสมบัติเป็นตัวประมาณที่ไม่เอนเอียงเชิงเส้นที่ดีที่สุด (Best Linear Unbiased Estimator : BLUE) ตามทฤษฎีเกาส์-มาร์คอฟ (Gauss-Markov Theorem) ทั้งนี้จะต้องมีข้อตกลงเบื้องต้น (Assumptions) ของความคลาดเคลื่อนสุ่ม (u_i) ดังนี้

1. u_i มีค่าคาดหวัง (Expected Value) เป็น 0 ;

$$E(u_i) = 0$$

2. ความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนคงที่ ;

$$\sigma^2_{u_i} = \sigma^2$$

3. u_i และ u_j ไม่มีสหสัมพันธ์หรือความแปรปรวนร่วม (Covariance);

$$E(u_i u_j) = 0, \quad i \neq j$$

ข้อตกลงเบื้องต้นดังกล่าวนี้มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการหาตัวประมาณ $\hat{\epsilon}_i$ ที่เป็น BLUE และในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสนใจข้อตกลงเบื้องต้นข้อที่ 3 ซึ่งเป็นข้อตกลงเบื้องต้นข้อหนึ่งที่สามารถส่งผลให้เกิดความผิดพลาดร้ายแรงได้ในการอนุมาน ถ้าหากยังคงใช้วิธี OLS ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ โดยที่ตัวแบบของการถดถอยไม่เป็นไปตามคุณสมบัติข้อนี้

การที่ความคลาดเคลื่อนมีสหสัมพันธ์กัน หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ความคลาดเคลื่อนมีอัตสหสัมพันธ์กัน (Autocorrelation) นั้น อาจเกิดด้วยสาเหตุหลายประการ เช่น การละเลยตัวแปรอิสระที่สำคัญๆ ซึ่งตัวแปรนั้นมีความสัมพันธ์กับเวลาเป็นต้น

ถ้าเกิดปัญหาของความคลาดเคลื่อนมีอัตสหสัมพันธ์กัน และยังคงใช้วิธี OLS ในการประมาณค่าพารามิเตอร์ β_1 จะได้ตัวประมาณที่ไม่เป็น BLUE (มีความแปรปรวนไม่ต่ำสุด) ถึงแม้จะเป็นตัวประมาณที่ไม่เอนเอียงก็ตาม จากผลนี้สามารถทำให้การอนุมานผิดพลาดได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าค่าความคลาดเคลื่อนมีอัตสหสัมพันธ์ทางบวก (Positive Autocorrelation) จะมีผลทำให้ค่าเฉลี่ยของความคลาดเคลื่อนกำลังสอง (Mean Square Error) มีค่าต่ำกว่าค่าจริงมาก เพราะฉะนั้นการทดสอบนัยสำคัญของตัวประมาณอาจปรากฏว่าต่างจากศูนย์ ทั้งที่ความจริงแล้วไม่ต่างจากศูนย์ ดังนั้นจึงควรตรวจสอบค่าความคลาดเคลื่อนว่าเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้นหรือไม่ เมื่อข้อมูลเป็นข้อมูลอนุกรมเวลา ก่อนที่จะเลือกวิธีประมาณค่าพารามิเตอร์

รูปแบบอัตสหสัมพันธ์ของความคลาดเคลื่อนที่ผู้วิจัยสนใจในการวิจัยครั้งนี้ คือ อัตสหสัมพันธ์ตำแหน่งที่ 1 AR(1) (First-Order Autoregressive Model) ในสมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย (Simple Linear Regression Equation) ที่มีรูปแบบทั่วไปดังนี้

$$y_t = \beta_0 + \beta_1 x_t + u_t, t = 1, 2, \dots, n$$

โดยที่

u_t คือ ความคลาดเคลื่อนสุ่ม ซึ่งกำหนดรูปแบบอัตสหสัมพันธ์เป็น AR(1) ดังนี้

$$u_t = \rho u_{t-1} + v_t, t = 1, 2, \dots, n$$

เมื่อ ρ คือ สัมประสิทธิ์อัตสหสัมพันธ์ตำแหน่งที่ 1, $-1 < \rho < 1$

v_t คือ ความคลาดเคลื่อนสุ่ม

y_t คือ ตัวแปรตาม

x_t คือ ตัวแปรอิสระ

β_0, β_1 คือ พารามิเตอร์

สำหรับการทดสอบอัตสหสัมพันธ์ตำแหน่งที่ 1 AR(1) ของความคลาดเคลื่อน นอกจากตัวสถิติทดสอบเดอร์บิน-วัตสัน (Durbin-Watson Statistic) แล้ว ยังมีตัวสถิติ

อื่นๆ ที่ได้มีผู้คิดค้นขึ้นสำหรับการทดสอบอัตโนมัติตำแหน่งที่ 1 ด้วยเช่นกัน และผู้วิจัยมีความคิดว่า ในบรรดาตัวสถิติเหล่านั้นน่าจะมีตัวสถิติบางตัวที่มีอำนาจการทดสอบสูงกว่าตัวสถิติทดสอบเดอร์บิน-วัตสันในบางเงื่อนไข หรือในบางสถานการณ์ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการทดสอบอัตโนมัติในความคลาดเคลื่อน (u_t) ที่มีรูปแบบเป็น AR(1) โดยที่จะศึกษาตัวสถิติอื่นนอกเหนือจากตัวสถิติทดสอบเดอร์บิน-วัตสัน และเมื่อลักษณะการแจกแจงของความคลาดเคลื่อน (v_t) เป็นแบบต่างๆกันคือแบบสมมาตร แบบสม่าเสมอ แบบหางยาว และแบบเบ้ และตัวแปรอิสระ (x_t) มี 4 รูปแบบ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาเปรียบเทียบตัวสถิติทดสอบ 3 วิธี คือ ตัวสถิติทดสอบของเดอร์บิน-วัตสัน (Durbin-Watson Test: DW) ตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนวอนนิวแมน (Von Nuemann Ratio Test : VN) และตัวสถิติทดสอบเกียร์ (Geary Test : G)

ในการศึกษาเปรียบเทียบนั้น จะศึกษาความสามารถในการควบคุมความผิดพลาดประเภทที่ 1 (Type I Error) ถ้าตัวสถิติทดสอบใดสามารถควบคุมความผิดพลาดประเภทที่ 1 ได้ จึงจะศึกษาเปรียบเทียบอำนาจการทดสอบ (Power of the test) ของตัวสถิติทดสอบเหล่านั้นต่อไปภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อจะได้เสนอแนะตัวสถิติทดสอบที่เหมาะสมสำหรับการทดสอบอัตโนมัติตำแหน่งที่ 1 ในสมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายในสถานการณ์เหล่านั้น

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยนี้ ต้องการศึกษเปรียบเทียบตัวสถิติทดสอบ 3 วิธีต่อไปนี้ ในการทดสอบอัตโนมัติตำแหน่งที่ 1 ในการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย เพื่อหาข้อสรุปเกี่ยวกับความเหมาะสมของการทดสอบดังกล่าว โดยพิจารณาจากความน่าจะเป็นของความผิดพลาดประเภทที่ 1 และอำนาจการทดสอบ

1. ตัวสถิติทดสอบของเดอร์บิน-วัตสัน (Durbin-Watson Test: DW)

2. ตัวสถิติทดสอบอัตราส่วนอนนิวแมน (Von Nuemann Ratio Test : VN)
3. ตัวสถิติทดสอบเกียร์ (Geary Test : G)

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

ในกรณีที่ค่าอัตราส่วนอนนิวแมนมีค่าน้อยและขนาดตัวอย่างเล็ก สถิติทดสอบอัตราส่วนอนนิวแมน จะให้ค่าอำนาจการทดสอบสูงกว่าสถิติทดสอบเคอร์บิน-วัตสัน และสถิติทดสอบเกียร์

1.4 ข้อตกลงเบื้องต้น

สมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่ายที่ใช้ในการวิจัย มีรูปแบบสมการดังนี้

$$y_t = \beta_0 + \beta_1 x_t + u_t, \quad t = 1, 2, \dots, n$$

โดยที่

y_t คือ ตัวแปรตาม

x_t คือ ตัวแปรอิสระ

β_0, β_1 คือ พารามิเตอร์

u_t คือ ความคลาดเคลื่อนสุ่ม

โดยกำหนดรูปแบบอัตโนมัติของ u_t เป็นแบบ AR(1)

$$u_t = \rho u_{t-1} + v_t$$

เมื่อ ρ คือ สัมประสิทธิ์อัตโนมัติตำแหน่งที่ 1, $-1 < \rho < 1$

v_t คือ ความคลาดเคลื่อนสุ่ม

1.5 ขอบเขตการวิจัย

1.5.1 ศึกษาภายใต้ลักษณะการแจกแจงของความคลาดเคลื่อนสุ่ม (v_t) 4 แบบ คือ

1.5.1.1 การแจกแจงแบบปกติ ; $N(0,1)$

$$f(x) = \frac{1}{\sqrt{2\pi}} e^{-x^2/2} \quad -\infty < x < \infty$$

$$\sigma^2 = 1 ; \mu = 0$$

1.5.1.2 การแจกแจงแบบสม่ำเสมอ ; $U(-\sqrt{3}, \sqrt{3})$

$$f(x) = \frac{1}{2\sqrt{3}} \quad -\sqrt{3} \leq x \leq \sqrt{3}$$

$$= 0 \quad \text{อื่น ๆ}$$

1.5.1.3 การแจกแจงแบบเอกซ์โพเนนเชียล ; $EX(1)$

$$f(x) = e^{-x} \quad x \geq 0$$

$$= 0 \quad \text{อื่น ๆ}$$

1.5.1.4 การแจกแจงแบบโคชี ; $C(0,1)$

$$f(x) = \frac{1}{\pi(1+x^2)} \quad -\infty < x < \infty$$

1.5.2 ลักษณะของตัวแปรอิสระที่นำมาศึกษามี 4 แบบ คือ

1.5.2.1 รูปแบบเส้นตรงตามเวลา (Simple Time Trend)

$$x_t = t \quad , t = 1, 2, \dots, n$$

1.5.2.2 รูปแบบแนวโน้มไม่คงที่ (Stochastic Trend)

$$x_t = t + n_t, \quad t = 1, 2, \dots, n$$

$$n_t \sim N(0, 1)$$

1.5.2.3 รูปแบบอัตสหสัมพันธ์ตำแหน่งที่ 1 (First Order Autoregressive (AR(1)))

$$x_t = 0.8x_{t-1} + n_t, \quad t = 1, 2, \dots, n$$

$$n_t \sim N(0, 1)$$

$$x_0 \sim N\left(0, \frac{1}{1-0.8^2}\right)$$

1.5.2.4 รูปแบบแนวโน้มตามคาบเวลา (Periodic Trend)

$$x_t = t + \cos(2\pi t/12), \quad t = 1, 2, \dots, n$$

1.5.3 กำหนด $\rho_0 = 1$

$$\rho_t = 1$$

ในประชากรทุกรูปแบบที่ศึกษา*

1.5.4 ขนาดตัวอย่าง แบ่งออกเป็น 3 ขนาด คือ

ขนาดเล็ก $n = 10, 15, 20$

ขนาดกลาง $n = 30$

ขนาดใหญ่ $n = 50$

* การวิจัยครั้งนี้ ได้ทดลองค่าของ ρ_0, ρ_t ที่ค่าอื่นๆ บางค่า ปรากฏว่าผลสรุปไม่แตกต่างกัน

1.5.5 ค่า ρ แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

ระดับต่ำ $\rho = 0.1, 0.3$

ระดับกลาง $\rho = 0.5$

ระดับสูง $\rho = 0.7, 0.9$

ค่าอัตสหสัมพันธ์ (ρ) มีค่าอยู่ในช่วง $-1 \leq \rho \leq 1$ แต่เนื่องจากในทางปฏิบัติ โดยเฉพาะข้อมูลทางธุรกิจและทางเศรษฐศาสตร์ ส่วนมากจะพบว่ามีค่าเป็นบวก และค่าของ ρ มีความสมมาตรกัน ผู้วิจัยจึงศึกษาเฉพาะ $\rho \geq 0$

1.5.6 ระดับนัยสำคัญที่ศึกษาคือ 0.05

1.5.7 การวิจัยครั้งนี้จำลองข้อมูลขึ้นตามสถานการณ์ที่ต้องการศึกษา โดยใช้เทคนิคการจำลองแบบมอนติคาร์โล (Monte Carlo Simulation Technique) จากเครื่องคอมพิวเตอร์ AMDAHL 5860 โดยใช้ภาษาฟอร์แทรน (FORTRAN) ทำการจำลองแบบซ้ำกัน 1,000 ครั้ง ในแต่ละสถานการณ์ของการวิจัย

1.6 คำจำกัดความ

1.6.1 ความผิดพลาดประเภทที่ 1 (Type I Error) เป็นความผิดพลาดที่เกิดจากการปฏิเสธสมมติฐาน H_0 เมื่อ H_0 ถูกต้อง

1.6.2 ความผิดพลาดประเภทที่ 2 (Type II Error) เป็นความผิดพลาดที่เกิดจากการยอมรับสมมติฐาน H_0 เมื่อ H_0 ไม่ถูกต้อง

1.6.3 อำนาจการทดสอบ (Power of the Test) เป็นความน่าจะเป็นที่ปฏิเสธสมมติฐาน H_0 เมื่อ H_0 ไม่ถูกต้อง

- 1.6.4 อัตตสหสัมพันธ์ (Autocorrelation) หมายถึง ตัวแปรสุ่ม u_t ,
 $t = +1, +2, \dots, +n$ มีความสัมพันธ์ต่อกัน กล่าวคือ
 $\text{Cov}(u_i, u_j) \neq 0$ เมื่อ $i \neq j$

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.7.1 เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกตัวสถิติที่เหมาะสม ในการตรวจสอบ
 อัตตสหสัมพันธ์ตำแหน่งที่ 1 ในการวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงเส้นอย่างง่าย ที่ให้อำนาจ
 การทดสอบสูงสุด
- 1.7.2 เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาเปรียบเทียบตัวสถิติอื่นๆ ต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย